ARREST VAN HET HOF (Derde kamer)
4 juli 1985 *

In zaak 175/83,

S. Culmsee en anderen, ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité, bijgestaan en vertegenwoordigd door J. N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Decker, advocaat aldaar, avenue Marie-Thérèse 16,

verzoekers,

tegen

Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd door M. Simond als gemachtigde, bijgestaan door Y. Hamilius, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te haren kantore, boulevard Royal 11,

verweerder,

betreffende een beroep tot

— onwettig- en nietigverklaring van

  — de van verweerder afkomstige salarisafrekeningen over de maand december 1982, voor zover deze een afrekening bevatten ter zake van na te betalen salaris krachtens verordening nr. 3139/82 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 november 1982, zonder dat deze nabetaling is vermeerderd met rente ter vergoeding van de door verzoekers geleden vermogensschade;

  — voor zoveel nodig, de uitdrukkelijke of stilzwijgende afwijzing van de door verzoekers krachtens artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut ingediende klachten;

— veroordeling van verweerder tot vergoeding van de door verzoekers geleden vermogensschade door betaling van een bedrag, door het Hof vast te stellen op de som van de volgens het gebruikelijke percentage berekende interessen, gekweekt over de achterstallige bedragen vanaf de respectieve vervaldata tot de dag van betaling;

— veroordeling van verweerder in de kosten van het geding krachtens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering, alsmede, krachtens artikel 73, sub b, van dit Reglement, in de in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, met name de reis- en verblijfkosten en het honorarium van de advocaat,

* Procestaal: Frans.

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: C. Kakouris, kamerpresident, U. Everling en Y. Galmot, rechters,

advocaat-generaal: G. F. Mancini
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 31 januari 1985,

het navolgende

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 16 augustus 1983, hebben S. Culmsee en andere ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité beroep ingesteld strekkende tot nietigverklaring van hun salarisafrekeningen over de maand december 1982, houdende vaststelling van na te betalen salaris krachtens verordening nr. 3139/82 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 november 1982 (PB 1982, L 331, blz. 1), en, voor zoveel nodig, tot nietigverklaring van de uitdrukkelijke of stilzwijgende besluiten tot afwijzing van hun klachten in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut. Om de nietigverklaring wordt verzocht voor zover het over de periode vanaf 1 juli 1980 na te betalen salaris, ondanks het in tussentijd opgetreden koopkrachtverlies, niet is vermeerderd met de in casu gevorderde, volgens het gebruikelijke percentage berekende vertragingsrente. Het beroep strekt voorts tot veroordeling van het Economisch en Sociaal Comité tot betaling van compensatoire interessen voor het koopkrachtverlies.

2 Op voorstel van de Commissie van 9 december 1980 heeft de Raad op 20 januari 1981 vastgesteld verordening nr. 187/81 houdende aanpassing van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en andere personeelsleden der Europese Gemeenschappen, alsmede van de aanpassingscoëfficiënten welke van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen (PB 1981, L 21, blz. 18).

3 Aansluitend op deze verordening heeft de Raad op 10 februari 1981 vastgesteld verordening nr. 397/81 houdende vaststelling van de tabellen van de salarissen alsmede van de andere onderdelen van de bezoldiging (PB 1981, L 46, blz. 1).

4 Op 16 maart 1981 heeft de Commissie beroep ingesteld strekkende tot nietigverklaring van vorengenoemde verordening nr. 187/81 en de artikelen 1, sub a, 2, sub a en b, en 11, eerste alinea, van verordening nr. 397/81.

5 Bij arrest van 6 oktober 1982 (zaak 59/81, Commissie/Raad, Jurispr. 1982, blz. 3329) heeft het Hof verordening nr. 187/81 en de voornoemde bepalingen van verordening nr. 397/81 nietigverklaard.

6 Ter uitvoering van dit arrest heeft de Raad, op voorstel van de Commissie van 29 oktober 1982, op 22 november 1982 verordening nr. 3139/82 vastgesteld.

7 Ter uitvoering van deze verordening heeft het Economisch en Sociaal Comité het na te betalen salaris vastgesteld en uitbetaald.

8 Elk der verzoekers heeft op een daartoe bestemd standaardformulier een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut ingediend, stellende dat rekening moest worden gehouden met het koopkrachtverlies over de periode waarop de krachtens verordening nr. 3139/82 van de Raad vastgestelde achterstallige salarissen betrekking hadden, en gevraagd om betaling van de vertragingsrente die zijns inziens over de nabetalingen was verschuldigd.

9 Nadat verzoekers in kennis waren gesteld van de uitdrukkelijke besluiten tot afwijzing van hun klacht, hebben zij het onderhavige beroep ingesteld.

10 Bij incidentele memorie, ingeschreven ter griffie van het Hof op 19 oktober 1983, heeft de Raad tegen dit beroep, voor zover het tegen hem was gericht, een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen en het Hof verzocht op die exceptie te beslissen zonder op de zaak ten gronde in te gaan.

11 Bij beschikking van 26 september 1984 heeft het Hof (Derde kamer), gelet op artikel 91, paragrafen 3 en 4, van het Reglement voor de procesvoering de exceptie van de Raad aanvaard en het beroep, voor zover het tegen deze instelling was gericht, niet ontvankelijk verklaard.

De ontvankelijkheid

12 Zoals het Hof evenwel overwoog in zijn arrest van 22 oktober 1975 (zaak 9/75, Meyer-Burckhardt, Jurispr. 1975, blz. 1171), valt een uit de dienstbetrekking voortkomend geding tussen een ambtenaar en de instelling waarbij hij in dienst is, ook indien het daarbij om een beroep tot schadevergoeding gaat, binnen het kader van artikel 179 EEG-Verdrag en de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut. Bijgevolg zijn verzoekers zowel in hun vordering tot nietigverklaring als in die tot schadevergoeding ontvankelijk, mits zij voldoen aan de door het Statuut gestelde voorwaarden, die voor beide beroepswegen dezelfde zijn.

13 Te dezen zij erop gewezen, dat blijkens het dossier, verzoekers in hun eensluidende klachten enkel om vertragingsrente hebben gevraagd, maar niet om compensatoire interessen. Van deze laatste spreken zij voor het eerst in hun bij het Hof ingediend verzoekschrift. Hieruit volgt, dat hun beroep nietontvankelijk is voor zover het strekt tot betaling van compensatoire interessen.

Ten gronde

14 De grond van de zaak doet vragen rijzen waarover het voltallige Hof zal hebben te bevinden.

Kosten

15 Bij de huidige stand van het geding moet de beslissing omtrent de kosten worden aangehouden.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

alvorens ten gronde uitspraak te doen,

1) Verklaart het beroep nietontvankelijk voor zover het strekt tot betaling van compensatoire interessen.

2) Verwijst de zaak voor het overige naar het voltallige Hof voor het onderzoek ten gronde.

3) Houdt de beslissing omtrent de kosten aan.

Kakouris Everling Galmot

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 4 juli 1985.

De griffier
P. Heim

De president van de Derde kamer
C. Kakouris